

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(1887)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Skarbu Państwa
i Infrastruktury (148.),
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (218.)
oraz Komisji Ustawodawstwa
i Praworządności (300.)
w dniu 19 lipca 2005 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 86. posiedzeniu Senatu do ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości oraz o zmianie niektórych ustaw.

(Początek posiedzenia o godzinie 21 minut 10)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej Zbyszko Piwoński)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. W imieniu przewodniczących obydwu tych komisji i swoim własnym serdecznie państwa witam.

(Rozmowy na sali)

Bardzo prosiłbym o zakończenie rozmów i przystąpienie do obrad.

W naszym wspólnym imieniu witam pana ministra Bratkowskiego i osoby mu towarzyszące. Przystępujemy od razu do procedowania. Dzisiaj naszym celem jest rozpatrzenie poprawek, które zostały zgłoszone w czasie debaty plenarnej do ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości oraz o zmianie niektórych ustaw.

Pani Mecenias, teraz pani oddałbym głos. Pani będzie przedstawiać kolejno poprawki, a my będziemy nad nimi głosowali. To znaczy może od razu już wyręczę panią.

(Głos z sali: Jest wniosek pana senatora.)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Przewodniczący, ponieważ poprawki pierwsza i druga są bardzo złożone, miałbym prośbę do ich autorów, żeby przed naszym przystąpieniem do głosowania zreferowali je pokrótce, co chcieli za ich sprawą uzyskać, a co uzyskali i na czym polegają zmiany.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Tak, tak, ja chciałem tylko rozstrzygnąć kwestię pierwszego wniosku, bo to, o czym mówi pan senator, będzie dopiero dotyczyło drugiego wniosku...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przepraszam, pierwszy wniosek jest o odrzucenie ustawy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przed tym jeszcze pan senator...?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Rozumiem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, dziękuję za uwagę.

Pani Mecenasz, bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Hanna Kaśnikowska:**

Czy są obecni senatorowie wnioskodawcy? Wolałabym, żeby wnioskodawcy sami omówili swoje poprawki, chyba że scedują na mnie omówienie różnic między tymi dwoma propozycjami zawartymi w pkt 1 i pkt 2. Jeżeli są wnioskodawcy, to wolałabym, żeby oni referowali, a jeżeli nie, to mogą omówić te różnice. To jak, Panie Przewodniczący?

(Senator Jerzy Suchański: Tak będzie szybciej.)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Proszę wskazać te różnice. Proszę bardzo.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Hanna Kaśnikowska:**

Poprawki zawarte w pkt 1 i w pkt 2 w takich dwóch dużych grupach poprawek mają na celu powrót do wersji, która była wypracowywana w Sejmie na podstawie projektu rządowego, z tym że jest różnica między poprawkami zawartymi w pkt 2 od tych zawartych w pkt 1. Polega ona na tym, że te zawarte w pkt 1 wypracowane na bazie tego projektu rządowego proponują taką modyfikację, która rozszerza zakres podmiotów mających prawo nieodpłatnego przekształcenia użytkowania we własność. Z tego powodu te poprawki są dalej idące. Jak państwo pozwolą, to zaraz wskażę stronę i przepis, jakie podmioty są proponowane do przekształcenia użytkowania we własność na drodze nieodpłatnej. Proszę łaskawie spojrzeć na stronę 5, gdzie mamy grupę poprawek...

(Senator Robert Smoktunowicz: Ale mówimy o punktach arabskich, nie rzymskich, tak?)

Mówimy o punktach arabskich.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Na wniosek pana senatora Romaszewskiego rozpatrujemy alternatywne rozwiązanie, żeby wyrobić sobie zdanie na ten temat.)

Na stronie 5 mamy art. 5 mówiący o grupie podmiotów, które uzyskują prawo nieodpłatnego przekształcenia użytkowania we własność. Jeżeli spojrzymy na art. 5, to zobaczymy, że różni się on tym od zawartego w pkt 2, iż tu dodany jest pkt 3. Za sprawą właśnie tego pktu 3 różni się ta wersja pierwsza od tej wersji drugiej. Czyli na podstawie propozycji zawartych w pkt 1 prawo nieodpłatnego przekształcenia użytkowania we własność uzyskują osoby, które prawa tego nie zrealizowały na mocy obowiązującej jeszcze do tej pory ustawy z 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości.

Jaka to jest grupa podmiotów? Są to mianowicie osoby, które przed 26 maja 1990 r. otrzymały w użytkowanie wieczyste działkę pod budowę i do tej pory zdążyły

ją zabudować. Czyli są to osoby, które w okresie jeszcze, kiedy gmina nie miała podstaw prawnych do sprzedawania nieruchomości na własność, a tylko do ustanawiania użytkowania, otrzymały grunty pod zabudowę i grunty te zostały zabudowane. Osoby te na mocy obowiązującej obecnie ustawy, którą tą ustawą uchylamy, mają prawo do tego nieodpłatnego przekształcenia. Problem polega jednak na tym, że w momencie, kiedy tę ustawę z 2001 r., która najpierw obowiązywała osoby tylko na Ziemiach Zachodnich i w Wolnym Mieście Gdańsku, rozszerzano na cały kraj, to znaczy dawano takie prawo podmiotom w całym kraju, zapomniano o pewnej drobnej rzeczy, bo zrobiono to na zasadzie bardzo szybkiej wrzutki przy okazji reformy ustroju rolnego, posługując się słowem „nieodpłatnie”. I stąd organy gmin, próbując bronić się przed takim rozwiązaniem, które uszczuplało ich prawa własności i finanse, w wielu wypadkach nie realizowały tej ustawy do tej pory. Ale nie można powiedzieć, że nie realizowały całkowicie, bo z programu Lex zorientowałam się, że na podstawie tej ustawy podejmowano decyzje o nieodpłatnym przekształceniu. Tyle mogę powiedzieć w tej sprawie.

Jest jeszcze druga różnica między grupą poprawek w pkt 1 i w pkt 2. Proszę państwo, że tylko jeszcze się zorientuję, gdzie to jest. Chodzi mianowicie o to, że te dwie grupy poprawek dają możliwość udzielania bonifikat w przypadku przekształcania gospodarstw rolnych z użytkowania wieczystego na własność. I ta pierwsza grupa poprawek zawęży liczbę tych gospodarstw, którym można udzielić takiej bonifikaty przy przekształcaniu z użytkowania wieczystego na własność, do tych liczących do 50 ha powierzchni, natomiast w tej drugiej grupie nie ma tej granicy, jeśli chodzi o obszar nieruchomości rolnej. Ustawa określa, w jakim trybie są udzielane bonifikaty.

To są te dwie różnice pomiędzy tymi dwiema grupami poprawek. I te dwie grupy zmierzają do przywrócenia wersji wypracowanej na podstawie projektu rządowego. Wszystkie pozostałe poprawki zaś odnoszą się do wersji sejmowej. To wszystko.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, czy mógłbym teraz prosić pana o zabranie głosu, bo chodzi o to, żeby wyrobić sobie zdanie na temat tych dwóch grup poprawek i na końcu powrócimy do pierwszego wniosku o odrzucenie ustawy? Chodzi o to, żebyśmy wyrobili sobie zdanie, czy będziemy optowali za tym, czy za poprawieniem tej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Ministrze...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

Pełniący Obowiązki Zastępcy Dyrektora Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Ministerstwie Infrastruktury Małgorzata Kutyla:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Poprawka pana senatora Bieli, o czym mówiliśmy już w czasie posiedzenia komisji, nie jest dla nas niczym nowym, dlatego że była zgłaszana kilkakrotnie w trakcie prac podkomisji sejmowej i rząd przedstawiał swoje stanowisko, które jednak nie jest...

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Ale my nie znamy go.)

To znaczy ono jest jednoznaczne, ale jest to trudna do zaakceptowania poprawka w świetle zarówno dotychczasowego orzecznictwa, jak i opinii Biura Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu, a także naszych uzgodnień z Ministerstwem Sprawiedliwości. Wiemy również o tym, że w tej sprawie wypowiedziała się Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego. To nie jest taka prosta sprawa ze stosowaniem ustawy z 2001 r., jak to wynikałoby z wypowiedzi pani mecenas z Biura Legislacyjnego, dlatego że ta ustawa zdaniem naprawdę wybitnych specjalistów od prawa cywilnego, bo takie opinie możemy znaleźć w literaturze prawniczej, zawiera wiele wad. Sędziowie Sądu Najwyższego stwierdzają wprost, że ustawa z 2001 r. zawiera tyle wad i niejasności, że nie nadaje się do stosowania.

To samo powtórzył właśnie ostatnio w piśmie skierowanym do pana marszałka Pastusiaka minister sprawiedliwości, który napisał w nim, że właśnie konieczne i pilne staje się wyeliminowanie tej ustawy z 2001 r., dlatego że ustawa ta napotyka w praktyce na wiele trudności. Przede wszystkim uwłaszczając użytkowników wieczystych, nie reguluje zasadniczej kwestii, a mianowicie czy to uwłaszczenie ma być odpłatne, czy nieodpłatne. I stąd wciąż podkreślamy, że samorzady jej nie realizują, bo rzeczywiście słusznie się obawiają kontroli, słusznie się obawiają RIO. Z kolei inny wybitny znawca prawa cywilnego stwierdził, że nie mogą domniemywać nieodpłatnego przekształcenia, skoro ustawa nie zawiera w tym względzie rozstrzygnięć czy ma być ono odpłatne, czy nieodpłatne. Dlatego uważamy, że ta poprawka jest zbyt daleko idąca. Proszę bowiem zauważyć, pan senator chce, żeby ci, którzy się uwłaszczyli, podlegali jej już pod przekształceniu nieodpłatnym i oczywiście my też tego nie kwestionujemy. Wobec tych, którzy się rzeczywiście uwłaszczyli na podstawie ustawy z 2001 r., czyli mają ostateczne decyzje, nie ma żadnych podstaw, żeby je naruszyć. Ale proszę zobaczyć, że w pewnym sensie ten przepis będzie martwy, bo mamy w nim: „którzy nabyli prawo”, a więc nabyli je ci, którzy mają decyzje, a my tych decyzji na pewno nie będziemy naruszać.

Nikt jeszcze nie stwierdził, że nabyli je również inni. Jak już to podkreślałam, ta ustawa jest wewnętrznie sprzeczna. Nikt do tej pory nie stwierdził, że ktokolwiek uwłaszczył się z mocy prawa, bo tam jest taka formuła: „z mocy prawa na wniosek”... Można by jeszcze mnożyć te wady, ale...

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Konkluzja.)

Nie możemy zaakceptować takiej poprawki.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję. Czyli opowiadacie się państwo za wersją drugą.

Proszę bardzo, pan senator Biela.

Senator Adam Biela:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Nie mogę się zgodzić z wypowiedzią pani dyrektor. Jeśli ustawa jest wadliwa, to nie wyklucza to faktu, że ustawa jest stosowana, a ona jest przecież stosowana. Według opinii Biura Legislacyjnego Sejmu od samego początku uwłaszczenie miało być nieodpłatne. W każdym razie tak to interpretuje sejmowe Biuro Legislacyjne. Miałem się okazję z tym zetknąć w toku prac nad senackim projektem ustawy w Sejmie.

Proszę państwa, faktem jest, że wiele gmin, zwłaszcza na Ziemiach Odzyskanych, zrealizowało już tę ustawę w wersji, która obowiązuje. Przypominam, iż otrzymaliśmy z Sejmu pewien półprodukt właśnie bez tego określenia, czy ma to przekształcenie być odpłatne, czy nieodpłatne, w sytuacji dość krytycznej, bo mianowicie 13 kwietnia 2003 r. Otóż należało tę ustawę przyjąć bez poprawek w tym samym dniu i pan prezydent od razu ją podpisał. Był to absolutny rekord legislacyjny w czasie tej kadencji. Chcę przypomnieć, że zgodziliśmy się.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: To był szczególny dzień.)

Tak, zgodziliśmy się, Panie Przewodniczący, pomimo tego widocznego uchybienia, żeby nie wprowadzać żadnych poprawek. I taki był konsensus polityczny ponad podziałami politycznymi. Uznaliśmy, że jest to racja wyższa. Wobec tego nie można po prostu w tej chwili odwracać kota ogonem. Po prostu intencją Senatu było poprawić tę ułomność. Stąd też skierował on do Sejmu projekt legislacyjny, która miał spełnić to zadanie. W toku prac sejmowych nie przyjęto jednak tej poprawki ani też nie przyjęto całego projektu rządowego.

Reprezentując interes Senatu w Sejmie, zdecydowałem się wyjąć z projektu senackiego ten przepis i dołączyć go do projektu rządowego, żeby przyspieszyć tok prac. Tam mieliśmy do czynienia z pewnego rodzaju patem, który zresztą trwa do dzisiaj, jak sami państwo widzicie. Stąd też to ułatwiło procedowanie. Ale nie może tak być, że wylewa się dziecko z kąpielą. Po prostu to, co pani dyrektor proponuje, jest niczym innym, jak wylewaniem dziecka z kąpielą. My nie możemy się na to zgodzić.

Proszę państwa, nigdy ta ustawa nie była przedmiotem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, wbrew temu, co mówi pani dyrektor. Proszę mi pokazać, w którym dniu Trybunał Konstytucyjny wydał orzeczenie w sprawie tej ustawy. Takiego dnia nie ma, bo nie było takiego orzeczenia. Proszę nie szukać.

(Pełniąca Obowiązki Zastępcy Dyrektora Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Ministerstwie Infrastruktury Małgorzata Kutyla: Przepraszam najmocniej, ale ja nigdy tego nie powiedziałam.)

Tak.

(Pełniąca Obowiązki Zastępcy Dyrektora Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Ministerstwie Infrastruktury Małgorzata Kutyla: Powiedziałam, że w kontekście orzecznictwa.)

Ale po prostu podaje się takie argumenty, że to jest niekonstytucyjne...

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Ale my znamy orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.)

No właśnie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczyło w ogóle tej ustawy, tylko ustawy z dnia 4 września 1997 r.

(Głos z sali: Panie Senatorze, ale dotyczyło tego samego przedmiotu.)

Nie, proszę państwa, nie dotyczyło tego samego przedmiotu...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Chciałbym jednak skończyć swoją wypowiedź.

Otóż zakres podmiotowy tej ustawy jest inny niż zakres podmiotowy ustawy, która była przedmiotem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Proszę wziąć pod uwagę, że w ustawie, którą tu omawiamy, uwłaszczeniu nieodpłatnemu podlegają tylko

te osoby, które nabyły prawo użytkowania wieczystego przed 26 maja 1990 r., a więc przed okresem, kiedy nie było żadnej możliwości podjęcia decyzji w sprawie nabycia na własność za określoną sumę lub nabycia prawa użytkowania wieczystego, które jest tańsze. Takiej możliwości nie było. Stąd też nie można w taki sam sposób traktować wszystkie podmioty, które po upływie tego czasu miały podjąć decyzję, w ogóle były decydentami, ci zaś nimi nie byli. Byli postawieni w sytuacji przymusowej nabycia takiego prawa, jakie jedynie im oferowano, i żadnego innego. Stąd też nie traktuje się tych podmiotów w sposób jakiś zupełnie wyjątkowy, lecz uwzględnia się realia historyczne i polityczne, które obowiązywały w tym okresie.

Proszę państwa, jeśli ta poprawka nie zostanie przyjęta, będziemy mieli jeszcze jedną konsekwencję. Otóż ci, którzy nabyli z mocy samego prawa w sensie tak zwanym konstytucyjnym – tak to należy przecież interpretować –, prawo własności nieruchomości gruntowej, będą mieli prawo zgłosić tak zwane skargi konstytucyjne, że nie zrealizowano wobec nich w sensie deklaracyjnym prawa, które nabyli z mocy samego prawa. I takie będą konsekwencje nieprzyjęcia tej poprawki. Zresztą ta poprawka znalazła się w przedłożeniu senackim. Dziękuję.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Dotychczas do Trybunału Konstytucyjnego nie wpłynęła żadna taka skarga. Powołując się na rozmaite opinie, chciałbym przytoczyć fragment stanowiska rządu w sprawie tej ustawy w odniesieniu do tego problemu, który pan senator tutaj poruszył. Otóż w 2000 r. trybunał uchylił niektóre przepisy z 1997 r. o nieodpłatnym przekształceniu użytkowania wieczystego w prawo własności. Trybunał wtedy stwierdził, że nieodpłatne przekształcenie jest możliwe jedynie wówczas, gdy użytkownik wieczysty utracił własność w wyniku wojny lub wywłaszczenia i przyznane mu w przeszłości użytkowanie wieczyste było rekompensatą za utraconą własność. W przypadku zaś innych osób brak jest tytułu do przyznania im nieodpłatnie prawa własności. Wyrokiem trybunału uchylono między innymi przepis przyznający prawo nieodpłatnego przekształcenia użytkowania we własność osobom, które wniosły jednorazową opłatę za cały okres użytkowania. Wydaje się, iż w tym kontekście brak racjonalnych przesłanek do przyznania przywileju nieodpłatności osobom, które w dniu 26 maja 1990 r. były użytkownikami wieczystymi. Takimi przynajmniej opiniami ekspertów sejmowych dysponuję w tej sprawie. Oczywiście zdania uczonych w tym względzie są podzielone, a państwo sami zdecydujecie, co zrobicie.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Panie i Panowie Senatorowie, mamy w tej chwili taką oto sytuację. Wracam teraz do pierwszego wniosku. Pierwszy wniosek dwóch komisji miał na celu od-

rzucenie ustawy w całości. Przypomnę, że intencją naszą, między innymi moją, którą zgłaszałem w formie poprawki, było, żeby jednak przywrócić zapisy, które były przedmiotem treści ustawy rządowej, i tym samym uruchomić proces, który w tej chwili właściwie nie istnieje. I to do tego ona zmierzała. Stąd te dość długie negocjacje z panem ministrem i stąd treść tej poprawki drugiej, o której tu mówiłem.

Słyszeliśmy wypowiedź pana senatora Bieli i inne opinie na ten temat, wobec tego czas przystąpić do głosowania. W świetle tego wszystkiego, co zostało powiedziane, poddaję pod głosowanie pierwszy wniosek.

Czy ktoś z państwa jest za wnioskiem o odrzucenie ustawy, zgłoszonym przez dwie komisje? (3)

Kto jest przeciwny? (16)

Kto się wstrzymał od głosu? (4)

Dziękuję.

Wniosek nie uzyskał poparcia komisji.

Przystępuję do...

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Hanna Kaśnikowska:**

Panie Senatorze, przepraszam najmocniej, ale może...

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Wysłuchaliśmy już opinii.)

Pomyślałam jeszcze, że gdyby było chociażby dziesięć minut przerwy, to można byłoby jeszcze zastanowić się, jak ten przepis poprawić, bo pani siedząca z boku ma wiele zastrzeżeń do tego przepisu.

(Głos z sali: Ale na to mamy czas na posiedzeniu.)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Przepraszam bardzo, będzie jeszcze czas, żeby ewentualnie...

(Głos z sali: Zgłosić poprawki.)

(Głosy z sali: Nie, nie będzie.)

Przepraszam, co ja mówię...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Ale o co chodzi, przepraszam, bo nie rozumiem?

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Hanna Kaśnikowska: To może pani się wypowie.)

Przepraszam, proszę się przedstawić.

**Pełniąca Obowiązki Dyrektora
Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości
w Ministerstwie Infrastruktury Katarzyna Szarkowska:**

Katarzyna Szarkowska, Ministerstwo Infrastruktury.

Panie Przewodniczący, musimy pamiętać jednak o tym, że przepis przepisem, ale później należy jeszcze stosować ten przepis.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Ależ oczywiście.)

W związku z tym nawet najwspanialszy przepis, jeżeli nie da się go zastosować, pozostanie przepisem martwym. Dlatego chciałabym zwrócić uwagę na tę propozycję pana senatora Bieli, że, po pierwsze, na mocy ustawy z 2001 r. – wbrew temu, co twierdzi senator Biela – nikt nic nie nabył, jeśli nie złożył decyzji o przekształcenie użytkowania wieczystego w prawo własności i ta decyzja nie stała się decyzją ostateczną...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie złożył wniosku, przepraszam, nie złożył wniosku o wydanie takiej decyzji i ta decyzja nie stała się decyzją ostateczną.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Pani Dyrektor, przepraszam, w związku z tym są dwie alternatywne propozycje. My słyszeliśmy już opinie na ten temat. Ta wersja...)

Tak, ale w związku z tym chcę powiedzieć, że przepis w tym brzmieniu po prostu pozostanie przepisem martwym.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Rozumiem.

(Głos z sali: Jeśli byłaby propozycja zmiany, to...)

(Głos z sali: Reanimować nie będziemy, przegłosujemy.)

Proponuję przegłosować. Poddaję pod głosowanie propozycję zawartą w poprawce pierwszej.

(Senator Adam Biela: Panie Przewodniczący, czy można w sprawie formalnej?)

Proszę bardzo.

Senator Adam Biela:

Rząd nie wypowiedział się oficjalnie w sprawie stanowiska dotyczącego poprawki drugiej. Być może jej nie słyszałem.

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Rząd opowiedział się za przyjęciem poprawki drugiej.)

Rozumiem. Dziękuję.

Mam wniosek formalny. Czy nie dałoby się jednak tych dwóch wniosków pogodzić w taki oto sposób, żeby proponowana przez panią dyrektor zmodyfikowana wersja przepisu dotyczącego ustawy z dnia 26 lipca 2001 r. mogła być przyjęta przez pana senatora Piwońskiego w ramach art. 5 poprzez wprowadzenie nowego ustępu właśnie w tym brzmieniu. W ten sposób doszłoby do zintegrowania obu tych wniosków, gdyby pan senator Piwoński się zgodził...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

To, co było możliwe, wynegocjowałem i przedstawiłem w tej postaci, i pod głosowanie chcę poddać taką propozycję.

(Głos z sali: Głosujemy.)

Czy ktoś z państwa?

Proszę bardzo, pan senator.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Przewodniczący, nawet chętnie zgodziłbym się z poprawką drugą, ale to jednak nie chodzi o uwłaszczenie nieograniczonych areałów, bo to wydaje mi się lekko przesadzone. Pod tym względem poprawka pierwsza jest znacznie lepsza, bo mówi, że powinno być podstawowe źródło utrzymania. W przeciwnym wypadku to my uwłaszczamy, przecież miały miejsce gigantyczne przejęcia ziemi Skarbu Państwa w dzierżawę, w wieczyste użytkowanie. W moim przekonaniu to jest niezwykle niebezpieczny przepis.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Dziękuję.

Czy w tej sprawie ktoś chciałby zabrać głos? Znow się odwołuję do pana ministra.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Andrzej Bratkowski:**

Jest jeszcze ten drugi wniosek, poza tym odnoszącym się do art. 5 ppkt 3... W którym to jest miejscu? Art. 4 ust. 3, to jest też tekst różniący się w stosunku do propozycji...

(Przewodniczący Zbyszko Piwoński: Chodzi mi konkretnie o tę propozycję.)

**Pełniąca Obowiązki Zastępcy Dyrektora
Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości
w Ministerstwie Infrastruktury Małgorzata Kutyla:**

Panie Przewodniczący, jeśli można, to chciałabym powiedzieć, że zauważyliśmy po raz pierwszy taką oto nową propozycję, ale w kontekście przepisów, które miałyby naprawić likwidację użytkowania. Myślę, że obawy pana senatora Romaszewskiego nie są aż tak zasadne, dlatego że my przecież uwłaszczamy tylko na wniosek i tylko tych, których stać na zapłacenie za to, chodzi tylko oczywiście o nieruchomości rolne, mieszkaniowe. Jeżeli rzeczywiście rolnika dysponującego takim a nie innym, jakimś olbrzymim areałem, na to stać, to proszę bardzo, budżety na tym nie tracą. On złoży wniosek i dostanie decyzję, jeżeli będzie go na to stać.

(Głos z sali: Z tym że nie będzie to nieodpłatne.)

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Poddaję poprawkę pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki pierwszej, proszę o podniesienie ręki. (6)

Kto jest przeciwny? (14)

Kto się wstrzymał od głosu? (6)

Dziękuję. Poprawka nie uzyskała poparcia.

W związku z tym głosujemy nad poprawką drugą.

Poddaję poprawkę pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki drugiej, proszę o podniesienie ręki. (22)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (5)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do ostatniej...

(*Głos z sali: Nie ma już więcej.*)

Odnosimy się do ustawy, która...

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Hanna Kaśnikowska:**

Przyjęcie poprawki drugiej wyklucza głosowanie nad poprawkami czwartą, piątą i siódmą. Poprawki trzecia, czwarta, piąta, szósta i siódma... Niestety, ta poprawka szósta senatora Bieli była do ustawy... Bardzo przepraszam, tu będzie dodane: poprawek szóstej i siódmej, dlatego że tamta poprawka była powtórzeniem tej poprawki, która była w tej pierwszej wersji, ale odnosiła się do tej wersji sejmowej. Oczywiście ona wchodzi w ten blok wyłączonych poprawek przy przyjęciu poprawek pierwszej lub drugiej grupy. To tylko komputerowy lapsus, w wyniku którego pominięto tę poprawkę.

Przewodniczący Zbyszko Piwoński:

Rozumiem, że zakończyliśmy procedowanie nad tą ustawą. Sprawozdawcami byli pan senator Biela, pan senator Matuszak i pani senator Koszada...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Myślę, że będzie zręcznie. Pani Senator, przyjmie pani na siebie...?

Czy są jakieś uwagi do tej? Dziękuję.

Na tym kończę posiedzenie wspólne komisji. Dziękuję bardzo.

(*Senator Andrzej Jaeschke: A ja zapraszam członków Komisji Ustawodawstwa i Praworządności do miejsca z góry ustalonego.*)

(*Senator Jerzy Suchański: Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury pozostaje na miejscu.*)

(*Koniec posiedzenia o godzinie 21 minut 38*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Jolanta Sierakowska-Pelczarska

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 7 egz.

ISSN 1643-2851